

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 10.6.2011
KOM(2011) 345 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

**ÅRSBERETNING FOR 2010 OM FORBINDELSERNE MELLEM EUROPA-
KOMMISSIONEN OG DE NATIONALE PARLAMENTER**

1. INDLEDNING

Kommissionens forbindelser til de nationale parlamenter var i 2010 præget af en række vigtige institutionelle og politiske begivenheder.

2010 var det første år med overstået gennemførelse af Lissabontraktaten. Efter dens ikrafttrædelse i slutningen af 2009 blev de nationale parlameters rolle styrket betydeligt, navnlig med den nye mekanisme til subsidiaritetskontrol, der er en af de vigtigste af de nationale parlameters nye rettigheder, som er fastsat i artikel 12 i TEU (traktaten om Den Europæiske Union).

Hertil kommer, at den nye kommission tiltrådte den 9. februar 2010 - næsten på samme tid som subsidiaritetskontrolmekanismen begyndte at blive taget i brug. Da det nye kommissærkollegium havde den første dybtgående meningsudveksling om dette spørgsmål, understregede formanden, José Manuel Barroso, og næstformanden, Maroš Šefčovič, de nationale parlameters betydning og understregede, at dette spørgsmål til stadighed ville have høj prioritet på Kommissionens politiske dagsorden¹.

2010 var endelig præget af den økonomiske krise og den fælles indsats for at afhjælpe den bedst muligt. Dette spørgsmål har med jævne mellemrum været på dagsordenen for drøftelserne mellem de nationale parlamenter og Kommissionen - enten inden for rammerne af COSAC, de fælles parlamentariske møder eller under de mange besøg, som Maroš Šefčovič har aflagt i de nationale parlamenter. Økonomisk styring var et andet af de nøglespørgsmål, som de nationale parlameters udtalelser fokuserede på i forbindelse med den politiske dialog.

Den sjette årsberetning ser på, hvordan Kommissionen har gennemført de ovennævnte nye bestemmelser i Lissabontraktaten, og der gøres heri for første gang status over, hvordan subsidiaritetskontrolmekanismen fungerer (afsnit 2)². I beretningens tredje afsnit redegøres der for, hvordan den politiske dialog, som blev indledt af José Manuel Barroso i 2006, er forløbet i 2010 med hensyn til ikke blot de vigtigste emner, der blev taget op af de nationale parlamenter, men også for så vidt angår de mange kontakter mellem de nationale parlamenter og Kommissionen. Beretningen redegør endelig for Kommissionens vurdering af, hvordan den ser sine forbindelser til de nationale parlamenter udvikle sig i den nærmeste fremtid (afsnit 4).

2. GENNEMFØRELSE AF LISSABONTRAKTATEN: DEN NYE SUBSIDIARITETSKONTROLMEKANISME

Subsidiaritetskontrolmekanismen blev anvendt meget tilfredsstillende i løbet af 2010 - ikke blot takket være grundig forberedelse fra begge sider i løbet af det foregående år, men også på grund af et fortrinligt samarbejde og konstruktive kontakter mellem Kommissionen og de

¹ PV(2010) 1920 endelig.

² Kommissionens rapport om subsidiaritet og proportionalitet - den 18. rapport om bedre lovgivning for 2010, som vedtages sideløbende med denne beretning, vil komme nærmere ind på nogle sager, hvor nationale parlamenter gav udtryk for bekymring, og supplerer således evalueringen af den nye subsidiaritetskontrolmekanisme.

nationale parlamenter i løbet af året. I forlængelse af brevet af 1. december 2009³, hvorved Kommissionen informerede de nationale parlamenter og de andre institutioner om, hvordan den påtænkte at ibrugtage den nye mekanisme, tilsendte Kommissionen den 6. februar de nationale parlamenter det første forslag⁴, der faldt ind under anvendelsesområdet for subsidiaritetskontrolmekanismen. Den første begrundede udtalelse, hvori der blev udtrykt bekymring med hensyn til efterlevelse af subsidiaritetsprincippet, blev modtaget den 29. april⁵.

De nationale parlamenters deltagelse og prioritering

Kommissionen tilsendte i 2010 de nationale parlamenter 82 udkast til retsakter, der var omfattet af subsidiaritetskontrolmekanismen, og modtog i alt 211 udtalelser vedrørende disse forslag. Omkring tre fjerdedele af disse udtalelser blev modtaget inden for otte uger efter afsendelsen af det formelle brev med anmodning om udtalelse, hvilket tydeligt viser, at de nationale parlamenter havde styrket deres kapacitet som reaktion på den nye traktat og var i stand til at reagere meget hurtigere på Kommissionens forslag end tidligere. Ud af disse 211 udtalelser var 34⁶ (omkring 15 %) begrundede udtalelser, som konkluderede, at et forslag eller en del heraf var i strid med subsidiaritetsprincippet⁷. Næsten alle disse udtalelser (30 ud af 34) blev modtaget i løbet af årets tre sidste måneder.

De fleste af de udtalelser, der rejste subsidiaritets spørgsmål, vedrørte lovgivningsforslag for landbrugsområdet (13)⁸, indre anliggender (9) og det indre marked og tjenesteydelser (7). Det skal understreges, at de udtalelser, der blev modtaget i løbet af de første tre måneder af 2011, bekræfter, at tilpasningen af landbrugslovgivningen for øjeblikket er et af de områder, der i de nationale parlamenter giver mest anledning til bekymring for så vidt angår subsidiaritetsprincippet. Det kommissionsforslag, der indtil videre har afstedkommet flest begrundede udtalelser om subsidiaritet, er direktivet om sæsonarbejdere⁹, hvor i alt 9 parlamentskamre¹⁰ gjorde opmærksom på subsidiaritetsproblemer. Bortset herfra har de nationale parlamenters fokus været mere varierende og mindre koordineret end i forbindelse med COSAC-subsidiaritetskontrollerne, som blev indstillet efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse.

De kamre, der gav udtryk for flest subsidiaritetsforbehold i 2010, var det polske senat (4), den svenske rigsdag (3), UK's underhus (3), det franske senat (3) og Luxembourgs deputeretkammer (3). Starten af 2011 viser også, at de to polske kamre (*Sejm* og senatet) og Luxembourgs parlament bliver ved med at være særligt aktive med hensyn til at formulere begrundede udtalelser for så vidt angår efterlevelse af subsidiaritetsprincippet.

³ http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relations/relations_other/npo/index_en.htm.

⁴ Forslag om finansielle bidrag fra Den Europæiske Union til Den Internationale Fond for Irland (2007-2010) - (KOM(2010) 12).

⁵ Det polske senats udtalelse om Kommissionens forslag om revision af Frontex-forordningen - http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relations/relations_other/npo/poland/2010_en.htm.

⁶ Dette omfatter fire udtalelser, der blev modtaget efter udløbet af fristen på otte uger, eller ikke blev vedtaget af de respektive kamre i henhold til deres forretningsorden.

⁷ En fuldstændig liste findes i Kommissionens rapport om subsidiaritet og proportionalitet - den 18. rapport om bedre lovgivning for 2010.

⁸ Hovedparten af disse udtalelser vedrørte forslag, der tog sigte på at tilpasse regelværket på landbrugsområdet til artikel 290 og 291 i Lissabontraktaten.

⁹ KOM(2010) 379.

¹⁰ De to nederlandske parlamentskamre sendte en fælles udtalelse, hvilket betyder, at der i alt blev indsendt otte udtalelser fra ni kamre.

De nationale parlamenters udtalelsers indhold og form

For så vidt angår indholdet af udtalelser, der er afgivet inden for rammerne af subsidiaritetsmekanismen, afspejler de 34 begrundede udtalelser, der blev modtaget i 2010 - bortset fra meget specifikke bekymringer - visse horisontale og institutionelle bekymringer. De vedrører på den ene side manglen på eller utilstrækkelig subsidiaritetsbegrundelse i begrundelserne til de pågældende forslag¹¹, hvilket af visse nationale parlamenter betragtes som en formel overtrædelse af subsidiaritetsprincippet. Og, de vedrører på den anden side den nye ordning med delegerede retsakter. På dette område sætter de nationale parlamenter spørgsmålstegn ved objektiviteten af de kriterier, der ligger til grund for at give Kommissionen denne beføjelse. De mener, at anvendelsen af delegerede retsakter i visse tilfælde indebærer overflytning af beføjelser til Kommissionen, som efter deres opfattelse burde tilhøre medlemsstaterne¹². Disse kommentarer er blevet gentaget i mange af de begrundede udtalelser, der blev modtaget i løbet af de første tre måneder af 2011.

Mens visse nationale parlamenter foretrækker kun at indsende udtalelser inden for rammerne af subsidiaritetskontrolmekanismen i de begrænsede tilfælde, hvor de mener, at der foreligger overtrædelse af subsidiaritetsprincippet (f.eks. UK's underhus og overhus, Sveriges rigsdag, det polske senat og *Sejm* og det franske senat), er der andre (f.eks. det portugisiske og det rumænske parlament og det italienske senat og deputeretkammer), som også giver Kommissionen positive udtalelser.

Rækkevidden af subsidiaritetskontrolmekanismen

I første halvdel af 2010 var der mange udvekslinger - både skriftlige og mundtlige - mellem Kommissionen og de nationale parlamenter angående rækkevidden af subsidiaritetskontrolmekanismen. Som svar på specifikke spørgsmål rejst af de nationale parlamenter kunne Kommissionen forklare, at den nye mekanisme kun dækker udkast til retsakter, dvs. forslag, der enten er omfattet af en almindelig eller en særlig lovgivningsprocedure¹³, forudsat at de ikke henhører under Unionens enekompetence¹⁴. Europa-Parlamentet og Rådet gav deres tilslutning hertil.

I sine svar til de nationale parlamenter har Kommissionen imidlertid gjort det meget klart, at den i forbindelse med den politiske dialog naturligvis også ville overveje udtalelser om forslag, som ikke er forslag om retsakter, og give en politisk vurdering af dem og forholde sig til dem.

Samarbejde mellem EU-institutionerne

Hvad angår de andre europæiske institutioner, er der blevet etableret tætte kontakter og gennemført udvekslinger med Rådet og Europa-Parlamentet, som begge har indført deres egne procedurer til anvendelse af subsidiaritetsmekanismen og til at behandle udtalelser fra de

¹¹ Protokol 2, artikel 5.

¹² Se også Kommissionens rapport om subsidiaritet og proportionalitet - den 18. rapport om bedre lovgivning for 2010.

¹³ Artikel 289 fastsætter, at lovgivningsmæssige retsakter er retsakter, der vedtages efter en lovgivningsprocedure, mens en lovgivningsprocedure enten kan være en almindelig eller en særlig lovgivningsprocedure. Hvor traktatens retsgrundlag ikke udtrykkeligt angiver en af lovgivningsprocedurerne, enten den almindelige eller den særlige, er den pågældende akt formelt set ikke en lovgivningsmæssig retsakt.

¹⁴ EUF-traktatens artikel 3.

nationale parlamenter. Selv om de tre institutioner anvender den nye mekanisme relativt uafhængigt og opretholder meget specifikke forbindelser til de nationale parlamenter, bør det understreges, at både Kommissionen og Europa-Parlamentet i henhold til den reviderede rammeaftale (oktober 2010) for de to institutioner begge forpligter sig til at samarbejde om gennemførelsen af protokol 2 til Lissabontraktaten.

Overlappning mellem subsidiaritetskontrollmekanismen og den politiske dialog

Eftersom man i alle de ovennævnte tilfælde var langt fra at nå de tærskler, der er angivet i protokol 2 for udløsning af det såkaldte gule kort eller orange kort, besvarede Kommissionen hver af disse udtalelser, som rejste subsidiaritetspørgsmål, individuelt inden for rammerne af den politiske dialog. De erfaringer, der er gjort med subsidiaritetskontrollmekanismen i løbet af det første gennemførelsesår, viser, at traktatens krav til de nationale parlameters anvendelse af det gule kort eller det orange kort er ganske strenge og bekræfter, hvad der allerede er blevet observeret de seneste år: det er kun en relativt lille del af de udtalelser, der sendes til Kommissionen, som rejser subsidiaritetspørgsmål, og de nationale parlamenter er hovedsageligt interesserede i at etablere en dialog med Kommissionen om indholdet af dens forslag og initiativer.

Dette viser tydeligt vigtigheden af og merværdien ved at fortsætte den politiske dialog, der - så længe protokol 2-tærsklerne ikke er nået, og den formelle traktatsmekanisme til behandling af forslag ikke er udløst - udgør den vigtigste ramme for udvekslinger mellem Kommissionen og de nationale parlamenter.

3. POLITIKDIALOG

3.1. Udtalelser fra nationale parlamenter og Kommissionens svar

Medindflydelse

Kommissionens forbindelser til de nationale parlamenter er fortsat centreret omkring den politiske dialog, hvoraf subsidiaritetskontrollmekanismen kun udgør en del. Processen med skriftlig udveksling af udtalelser og svar, der blev iværksat af José Manuel Barroso i 2006, er til stadighed blevet styrket i årenes løb. Det samlede antal udtalelser, der blev modtaget fra de nationale parlamenter i 2010, herunder udtalelser, der blev afsendt under subsidiaritetskontrollmekanismen, nåede op på 387. Det udgør en stigning på mere end 55 % i forhold til det foregående år. Denne klare stigning er fortsat ind i 2011, og ved udgangen af maj 2011 var der modtaget mere end 250 udtalelser.

Hvad angår omfanget af de nationale parlameters deltagelse i denne dialog i løbet af 2010¹⁵ og sammenlignet med situationen forud for Lissabontraktatens ikrafttrædelse, deltog omkring en tredjedel af kamrene mere aktivt i udvekslingen med Kommissionen, herunder visse kamre, som overhovedet ikke havde deltaget det foregående år (f.eks. de to polske kamre, UK's underhus og det finske parlament). Det skal bemærkes, at udtalelserne, navnlig fra det italienske senat og også fra det italienske deputeretkammer og det østrigske nationalråd, tog til i løbet af 2010, hvor også Rumæniens og Spaniens nationale parlamenter for første gang deltog i den politiske dialog.

¹⁵ Se tabel i bilag 1.

For en anden tredjedel af kamrene skete der ikke betydelige ændringer af deltagelsens omfang i 2010, mens den resterende tredjedel deltog mindre aktivt end før. Kommissionen fortsætter med at tilskynde de parlamenter, som af forskellige årsager har valgt indtil videre ikke at deltage særligt aktivt i en direkte udveksling med Kommissionen, til at gå ind i denne politiske dialog, som tjener til at supplere deres egne regeringers sagsbehandling og tilføjer en ny kommunikations- og debatdimension på europæisk plan.

Anvendelsesområde

De 387 udtalelser, der blev modtaget i 2010, vedrørte mere end 170 forskellige kommissionsdokumenter, hvilket bekræfter, hvad der allerede er konstateret de foregående år, nemlig at de nationale parlamenter har en bred fokus. Flertallet af dokumenterne afstedkom mellem 1 og 3 udtalelser, mens der kun var 25 forslag eller initiativer, der blev kommenteret af mere end fire kamre, og kun 10, der blev kommenteret af seks eller flere kamre¹⁶.

Blandt dem, der blev kommenteret mest i 2010 inden for rammerne af den politiske dialog, og som også gav anledning til det højeste antal begrundede udtalelser inden for rammerne af subsidiaritetsmekanismen, var direktivet om sæsonarbejdere¹⁷ og direktivet om indskudsgarantiordninger¹⁸. Andre initiativer, som de nationale parlamenter udtalelser var koncentreret om, var f.eks. borgerinitiativet¹⁹, grønbogen om EU-pensioner²⁰ og Europa 2020²¹. Økonomisk styring var et andet vigtigt spørgsmål, som blev taget op i de nationale parlamenter udtalelser i 2010 og ligeledes i starten af 2011²².

De politikområder, der i 2010 var genstand for flest udtalelser fra de nationale parlamenter inden for rammerne af den politiske dialog²³, var retlige og indre anliggender, det indre marked og tjenesteydelser og landbrug. Lidt under 10 % af de 387 udtalelser vedrørte dokumenter omhandlende programmering, institutionelle spørgsmål eller tværinstitutionelle forbindelser, og der var meget få nationale parlamenter, der gav deres mening til kende om Kommissionens arbejdsprogram.

Det skal bemærkes, at de nationale parlamenter siden Lissabontraktatens ikrafttrædelse synes at prioritere lovgivningsdokumenter højere. Andelen af ikke-lovgivningsdokumenter (f.eks. meddelelser, grønbøger eller hvidbøger) er faldet til under en tredjedel sammenlignet med halvdelen de foregående år. Tjekkiet senat, Italiens deputeretkammer, Tysklands forbundsraad og forbundsdag, UK's overhus og de svenske og danske parlamenter kommenterer imidlertid stadig oftere ikke-lovgivningsdokumenter end lovgivningsdokumenter. Kommissionen opfordrer udtrykkeligt de nationale parlamenter til også at give deres mening til kende om forberedende lovgivningsdokumenter og til at deltage aktivt i åbne konsultationer²⁴, eftersom den finder, at de nationale parlamenter herigennem kan bidrage særligt konstruktivt og positivt til fastlæggelse af fremtidige EU-initiativer og fremtidig EU-lovgivning.

¹⁶ Se tabel i bilag 2.

¹⁷ KOM(2010) 379.

¹⁸ KOM(2010) 368.

¹⁹ KOM(2009) 622 og KOM(2010) 119.

²⁰ KOM(2010) 365.

²¹ KOM(2009) 647 og KOM(2010) 2020.

²² KOM (2010) 250, KOM(2010) 367 og KOM(2010) 522-527.

²³ Se tabel i bilag 3.

²⁴ http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/index_en.htm.

Kommissionen gentager sit tilsagn om at tage hensyn til de bidrag fra de nationale parlamenter, der modtages under forberedelsen af lovgivningen.

I 2010 besvarede Kommissionen i overensstemmelse med sine veletablerede interne procedurer²⁵ alle nationale parlamenters udtalelser, som gav anledning til væsentlige bemærkninger eller spørgsmål. Disse svar er undertegnet af Maroš Šefčovič inden for rammerne af dennes tværinstitutionelle ansvar. Kommissionen gør sit yderste for at besvare henvendelserne inden for en frist på tre måneder, som den selv har fastsat.

Politikdialogen om centrale emner

Under hensyn til, at der stadig er meget få kommissionsdokumenter, som mere end fire eller fem kamre har fremsat kommentarer til inden for rammerne af den politiske dialog, fokuseres der med det følgende overblik på udvalgte nøgleinitiativer og -politikker, som i særlig grad havde de nationale parlamenters opmærksomhed i 2010.

- Det europæiske borgerinitiativ

De nationale parlamenter udtrykte generelt stor støtte til initiativet, både i deres udtalelser om grønbogen og om lovgivningsforslaget. Hvad angår minimumsantallet af medlemsstater, hvorfra der skal være undertegnere til et borgerinitiativ, mente alle de kamre, som fremsatte kommentarer via den politiske dialog, at tærsklen på en tredjedel var for høj, og flere af dem ønskede, at den blev sænket til en fjerdedel, hvilket også var den løsning, der blev valgt i den endelige tekst. Ifølge flertallet af de nationale parlamenter, der kommenterede dette initiativ, var det desuden nok med et år til indsamling af underskrifter. Der var kun to kamre, der gik ind for en periode på 18 måneder. Den endelige forordning fastsætter en frist på et år. Et klart flertal blandt de nationale parlamenter, som indsendte udtalelser om grønbogen, mente også, at der burde fastsættes en seks måneders frist for Kommissionen til at behandle et borgerinitiativ - således som Kommissionen foreslog det i sit lovgivningsforslag (inkl. to måneder for Kommissionen til at træffe afgørelse om initiativets antagelighed). Fristen til at gennemgå et borgerinitiativ og fremlægge en meddelelse om planlagte foranstaltninger er reduceret med yderligere en måned i den endelige forordning.

- Sæsonarbejdere

Det er det forslag, om hvilket Kommissionen har modtaget det største antal udtalelser fra de nationale parlamenter. Ni kamre hævdede, at der var tale om en overtrædelse af subsidiaritetsprincippet, da de fandt, at området allerede er reguleret i tilstrækkelig grad på nationalt plan, at EU ikke på passende måde kan adressere særlige nationale forhold, og at forslaget ikke med sikkerhed vil kunne opfylde målet, som er at forvalte migrationsstrømmen, da det er medlemsstaterne, som kontrollerer, hvor stort et antal tredjelandsstatsborgere der bevilliges indrejse²⁶. Der var samtidigt ni kamre, der afgav udtalelse inden for rammerne af den politiske dialog²⁷ og formulerede forskellige andre kommentarer og spørgsmål om forslagets substans. De vedrørte hovedsagelig krav til opholdstilladelse. Et kammer efterlyste

²⁵ Se 2009-årsberetningen om forbindelserne mellem Europa-Kommissionen og de nationale parlamenter (KOM(2010) 291).

²⁶ Se også Kommissionens rapport om subsidiaritet og proportionalitet - den 18. rapport om bedre lovgivning for 2010.

²⁷ To spanske parlamentskamre sendte en fælles udtalelse, hvilket betyder, at der i alt blev indsendt otte udtalelser fra ni kamre.

yderligere lovbestemmelser, herunder en harmoniseret beskrivelse af tilladelsen og en regel om, at den kun vil kunne anvendes på en medlemsstat. Et andet kammer mente ikke, at gyldigheden af opholdstilladelsen og arbejdskontrakten skulle være sammenfaldende. Visse kamre satte spørgsmålstejn ved behovet for at udstede tilladelser for flere sæsoner. Hertil kommer, at to kamre gik ind for en forlængelse af tilladelsen fra 6 måneder til højst 9 måneder, mens et kammer mente, at tredjelandsstatsborgere skulle have ret til at arbejde i andre medlemsstater med en sæsonarbejdetilladelse, der var udstedt af en anden medlemsstat. Et nationalt parlament påpegede den mulige manglende kompatibilitet med landets nationale arbejdsmarkedslovgivning, arbejdsanvisning og sociale sikring. I Rådet og Europa-Parlamentet har der indtil videre kun fundet indledende drøftelser sted på henholdsvis arbejdsgruppeplan og udvalgsplan. Disse har afspejlet flere af de spørgsmål, der er rejst af de nationale parlamenter i deres udtalelser - f.eks. definitioner, tilladelsernes gyldighedsperiode eller dokumenter om tilladelse til ophold. Generelt bør det understreges, at nogle af de udtalelser om dette forslag, der er modtaget fra de nationale parlamenter, har tjent som en "tidlig advarsel" for Kommissionen med hensyn til, hvilke spørgsmål der sandsynligvis vil blive rejst i løbet af lovgivningsprocessen.

- Grønbogen om pensioner

Alle seks kamre, som fremsatte kommentarer til denne grøn bog, påpegede, at de havde enekompetence til at definere de grundlæggende principper i socialsikringssystemet, herunder grundlæggende principper om pensionssystemerne. Nogle af dem nævnte også, at der ved fastlæggelse af pensionssystemer ikke kun skulle tages hensyn til overvejelser vedrørende mål for de finansielle og økonomiske politikker. Alle kamre på nær ét afviste ethvert forsøg fra Kommissionens side på at definere normer for en passende pension i Europa. Fire kamre nævnte, at der ikke var behov for yderligere justeringer af deres pensionssystemer på nuværende tidspunkt. Et kammer anerkendte udtrykkeligt, at EU kunne have en rolle at spille for så vidt angår bæredygtighed og opfordrede Kommissionen til at overveje et system med indberetning af specifikke omkostninger for pensionsreformer, som ikke ville blive inkluderet i det samlede underskud ved beregning af offentlige budgetter i forbindelse med stabilitets- og vækstpagten. Idéen med en automatisk justeringsmekanisme i forbindelse med pensionsalder fremkaldte reaktioner fra de to sider i drøftelserne, og der var et parlament, som foretrak at lægge vægt på betydningen af at forbedre EU's regler om sikkerhed og sundhed på arbejdet. Alle kamre på nær ét var enige i, at man på EU-plan kunne tage sig af at sikre overførsel af pensionsrettigheder og harmonisering af regler for virksomheder med aktiviteter på pensionsmarkedet. Kommissionen har som opfølgning på den offentlige høring planlagt udarbejdelse af en hvidbog om pensioner for tredje kvartal og en revision af direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser i 2012. Den vil i den forbindelse tage hensyn til de bidrag, der er modtaget fra de nationale parlamenter.

- Delegerede retsakter

Det skal også bemærkes, at et kammer i sine udtalelser om disse forslag, som muliggør vedtagelse af delegerede retsakter, systematisk sætter spørgsmålstejn ved det forhold, at Kommissionen får delegeret beføjelser for en ubestemt periode. Efter kammerets opfattelse er dette ikke i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Andre nationale parlamenter deler dette syn på specifikke lovgivningssager. Kommissionen har i sine svar understreget, at målene med hensyn til effektivitet og hurtighed, som i første række berettiger til delegerede retsakter, bør have højeste prioritet og at for hyppig revision strider imod det egentlige formål med delegation. Det skal også bemærkes, at Kommissionens, Rådets og Europa-Parlamentets fælles konvention om delegerede retsakter

udtrykkeligt henviser til muligheden for at give Kommissionen delegerede beføjelser for en ubestemt periode, som Kommissionen systematisk stiller forslag om, hver gang den fremlægger forslag til lovgivning omfattende delegerede retsakter. Under lovgivningsprocessen valgte lovgiverne imidlertid nogle gange at begrænse delegationens varighed til fem år med en stiltiende forlængelse af samme varighed, som er betinget af, at Kommissionen fremlægger en rapport.

3.2. Kontakter og besøg

Som det har været tilfældet de foregående år, har en lang række personlige kontakter og møder, både på politisk plan og mellem tjenestegrene, suppleret udvekslingen af skriftlige udtalelser og svar mellem de nationale parlamenter og Kommissionen. Lige fra den nye kommissions tiltrædelse i starten af 2009 har Kommissionens formand, José Manuel Barroso, og dens næstformand, Maroš Šefčovič, tilskyndet kommissærerne til at intensivere deres kontakter med repræsentanter for nationale parlamenter under deres besøg i medlemsstaterne²⁸, og der er internt etableret et system, der skal sikre, at de alle holdes orienteret om de mange møder, der afholdes mellem kommissærer og de nationale parlamenter.

Det skal påpeges, at alle kommissærer lige siden deres tiltrædelse har besøgt mindst et nationalt parlament, og de fleste af dem har jævnlige deltaget i møder i de forskellige kamre. Da han blev næstformand for tværinstitutionelle forbindelser, bekendtgjorde Maroš Šefčovič, at han havde til hensigt at møde alle nationale parlamenter mindst én gang i løbet af sin embedsperiode. Ved udgangen af maj 2011 havde han allerede besøgt omkring halvdelen af dem.

Kommissionen var repræsenteret på politisk plan under alle større tværparlamentariske møder, der blev afholdt i løbet af 2010, herunder møder i COSAC, konferencen for parlamentsformænd og fælles parlamentariske møder. Hvad angår COFACC²⁹, inviteres den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformanden for Kommissionen jævnlige til at deltage i disse møder. Kommissionens tjenestegrene er også blevet ved med at afgive forklaring i nationale parlaments udvalg - når de er blevet anmodet herom - og de har jævnlige mødtes med Bruxelles-baserede repræsentanter for nationale parlamenter med henblik på at drøfte en lang række kommende initiativer og igangværende sager. Maroš Šefčovič mødtes med dette netværk af repræsentanter for de nationale parlamenter to gange i 2010.

Med udgangspunkt i de allerede tætte og konstruktive kontakter mellem Kommissionen og IPEX accepterede Kommissionen i oktober 2010 en formel invitation til at blive fast observatør i IPEX-bestyrelsen³⁰ og har siden da jævnlige deltaget i dette organs møder.

4. UDSIGTER

De nationale parlamenter får en stadig vigtigere rolle i det tværinstitutionelle samarbejde i EU. 2010 har tydeligt vist, at de er velforberejdede og klar til at påtage sig deres nye ansvar. Kommissionen ser med stor tilfredshed på denne udvikling. Den medvirker ikke blot til at

²⁸ PV KOM(2010) 1920 endelig.

²⁹ Conference of Foreign Affairs Committee Chairs.

³⁰ Interparliamentary EU Information Exchange.

styrke EU's demokratiske dimension, men sikrer også, EU-lovgivningen anvendes bedre og bliver mere effektiv. Kommissionen går således helhjertet ind for at udbygge den politiske dialog med de nationale parlamenter med behørig hensyntagen til den institutionelle balance på EU-plan.

José Manuel Barroso og Maroš Šefčovič har allerede i 2010 fremsat konkrete forslag vedrørende emner, som kan gøres til genstand for mere jævnlige og dybtgående drøftelser mellem Kommissionen og de nationale parlamenter og om mere systematisk og struktureret opfølgning - navnlig angående økonomisk styring, herunder det europæiske halvår for samordning af de økonomiske politikker og Europa 2020 - men også angående Kommissionens arbejdsprogram.

Hvad angår økonomisk styring, ser Kommissionen med tilfredshed på det ungarske COSAC-formandskabs tilsagn om at koncentrere drøftelserne og overvejelserne i første halvdel af 2011 omkring dette emne og på fremlæggelsen af den 15. halvårsrapport, som blev diskuteret på COSAC-plenarmødet i Budapest i maj. Kommissionen forventer, at resultaterne af disse drøftelser vil gøre det muligt at forbedre samarbejdet mellem Kommissionen og de nationale parlamenter yderligere og navnligt styrke sidstnævntes rolle i forbindelse med det europæiske halvår.

Kommissionen er også opmuntret af den interesse, som de nationale parlamenter udviser for økonomisk styring og Europa 2020 inden for rammerne af den politiske dialog og er overbevist om, at de spiller en afgørende rolle med henblik på at få dette system til at virke. De nationale parlamenter kan bidrage til at sikre, at de nationale foranstaltninger svarer til og er forenelige med de europæiske forpligtelser og gøre det muligt at nå de opstillede mål. De kan tilskynde deres egne regeringer til at være så ambitiøse som muligt ved fastlæggelsen af nationale reformprogrammer, og de kan senere hen bruge disse programmer til at føre tilsyn med de fremskridt, der gøres i forsøget på at nå målene, og således anvende dem som reelt værktøj til demokratisk inddragelse.

Hvad angår dens arbejdsprogram, ønsker Kommissionen at gentage sit tilsagn om at tage hensyn til de nationale parlamenters prioriteter i den strategiske planlægning. Den er overbevist om, at de nationale parlamenter bør høres i alle faser. Individuelle udtalelser eller kollektive bidrag via COSAC bør indsendes i god tid for at kunne indgå i forberedelserne af Kommissionens arbejdsprogram - parallelt med Kommissionens dialog med de andre EU-institutioner. De nationale parlamenter kan således hjælpe med at skabe reelt konsensus om, hvor EU skal fokusere sin politik og sine ressourcer i de kommende år.

Kommissionen regner også fortsat med støtte fra de nationale parlamenter, hvad angår gennemførelse af EU-direktiver i national ret, og er i den forbindelse begyndt at bevidstgøre dem om vigtigheden af korrekt gennemførelse af EU-retten, således at rettigheder og forpligtelser i et givet direktiv kan gennemføres ensartet i hele EU.

Hertil kommer, at drøftelser og kontakter mellem Kommissionen og de nationale parlamenter vedrørende gennemførelse af Lissabontraktaten for så vidt angår bestemmelser om Europol og Eurojust³¹ med sikkerhed vil blive øget i 2011 og de kommende år. Kommissionens meddelelse om demokratisk kontrol med Europols aktiviteter fra december 2010³², som de

³¹ Artikel 88 og 85 i TEUF.

³² KOM(2010) 776.

nationale parlamenter begyndte at kommentere i starten af 2011, og som også var genstand for drøftelser under konferencen for parlamentsformænd i april 2011, baner vejen for den planlagte vedtagelse af en forordning i 2013. Denne meddelelse bekræfter også, at Kommissionen i mellemtiden har til hensigt allerede nu at forbedre informeringen af de nationale parlamenter om evalueringen af Europol. Hvad angår Eurojust, afventer Kommissionen resultatet i udgangen af 2011 af en undersøgelse om en styrkelse af Eurojust, som også vil komme ind på mulige måder, hvorpå Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter kan inddrages i evalueringen af Eurojust-aktiviteterne. Kommissionen vil overveje lovgivningsforslag efter en grundig gennemgang af undersøgelsen og vil jævnligt informere parlamenterne og inddrage dem tæt i denne indledende lovgivningsfase.

Bilag 1

Samlet antal udtalelser pr. land/kammer

Det nationale parlament	Kammer	Samlet antal udtalelser (politisk dialog)	Begrunde de udtalelser³³ (subsidiaritetskontrolmekanismen)
Portugal	Assembleia da República	106	0
Italien	Senato della Repubblica	71	1
Tjekkiet	Sénat	29	1
Italien	Camera dei Deputati	25	0
Tyskland	Bundesrat	23	1
Sverige	Riksdagen	20	3
Østrig	Bundesrat	13	2
Østrig	Nationalrat	12	1
Det Forenede Kongerige	House of Lords	12	2
Danmark	Deputeretkammeret	11	2
Rumænien	Senatul	9	0
Luxembourg	Chambre des Députés	7	3
Tyskland	Bundestag	6	1
Polen	Senat	5	4
Grækenland	Folketinget	4	0
Litauen	Seimas	4	2

³³ Dette omfatter fire udtalelser, der blev modtaget efter udløbet af fristen på otte uger, eller ikke blev vedtaget af de respektive kamre i henhold til deres forretningsorden.

Det nationale parlament	Kammer	Samlet antal udtalelser (politisk dialog)	Begrunde de udtalelser³³ (subsidiaritetskontrolmekanismen)
Spanien	Congreso de los Diputados og Senado (begge kamre)	4	0
Irland	Oireachtas (begge kamre)	3	0
Tjekkiet	Poslanecká sněmovna	3	1
Frankrig	Sénat	3	3
Det Forenede Kongerige	House of Commons	3	3
Nederlandene	Eerste Kamer Staten Generaal	3	0
Polen	Sejm	2	2
Nederlandene	Begge kamre	2	2
Rumænien	Begge kamre	2	0
Nederlandene	Tweede Kamer Staten Generaal	1	0
Cypern	Repræsentanternes hus	1	0
Letland	Saeima	1	0
Belgien	Chambre des Représentants	1	0
Finland	Eduskunta	1	0
Belgien	Sénat	0	0
Bulgarien	Narodno Sabrania	0	0
Estland	Riigikogu	0	0
Frankrig	Assemblée Nationale	0	0
Ungarn	Országgyűlés	0	0
Malta	Kamra tad-Deputati	0	0

Det nationale parlament	Kammer	Samlet antal udtalelser (politisk dialog)	Begrunde de udtalelser³³ (subsidiaritetskontrolmekanismer)
Slovakiet	Národná rada	0	0
Slovenien	Državni svet	0	0
Slovenien	Državni zbor	0	0
Rumænien	Camera Deputaţilor	0	0
	I alt	387	34

Bilag 2

Kommissionsforslag og -initiativer, der har afstedkommet det højeste antal udtalelser i forbindelse med den politiske dialog (2010)

Kommissionens dokument	Overskrift	Antal udtalelser
KOM(2010) 379	Forslag til direktiv om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere med henblik på sæsonbeskæftigelse	16
KOM(2009) 622 KOM(2010) 119	Borgerinitiativet (grønbog og forslag til forordning)	13
KOM(2010) 368	Forslag til direktiv om indskudsgarantiordninger	11
KOM(2010) 537	Forslag til forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne fra den europæiske landbrugsfond for udvikling af landdistrikterne (ELFUL)	8
KOM(2010) 61	Forslag til forordning om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (FRONTEX)	7
KOM(2010) 539	Forslag til forordning om fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere	7
KOM(2010) 486	Forslag til forordning om uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede i EU	7
KOM(2009) 647 KOM(2010) 2020	Europa 2020 (høringsdokument og meddelelse)	7
KOM(2010) 365	Grønbog - Sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa	6
KOM(2010) 289	Forslag til forordning om kreditvurderingsbureauer	6

Bilag 3

Antal udtalelser pr. politikområde i 2010

Politikområde	I alt
Retlige og indre anliggender	88
Institutionelle, retlige og horisontale politikker ³⁴	53
Indre marked og tjenesteydelser	45
Landbrug og udvikling af landdistrikter	30
Økonomiske og finansielle anliggender	18
Erhvervspolitik	16
Informationssamfundet og Medier	16
Miljø	14
Sundhed og forbrugerpolitik	13
Mobilitet og transport	13
Maritime anliggender og fiskeri	11
Beskæftigelse, sociale anliggender og lige muligheder	10
Eurostat	10
Uddannelse og Kultur	9
Energi	7
Udvikling	7
Eksterne forbindelser	5
Rammebeløb	4
Handel	3
Generaldirektoratet for Konkurrence	3
Regionalpolitik	3
Beskatning og toldunion	3
Klima	3
Forskning og innovation	2
Udvidelse	1
I alt	387

³⁴ Herunder borgerinitiativet og Europa 2020.